

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.140 van 26 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 6 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PINXTEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U verklaarde een etnische Albanees uit Ropalcjë (gemeente Kumanovë) te zijn en in het bezit te zijn van de Macedonische nationaliteit.

U zou samen met uw broers een bouwbedrijf gehad hebben.

In 2001 zou u lid geworden zijn van de BDI (Democratische Unie voor Integratie, een etnisch Albanese partij).

In de aanloop naar de parlementsverkiezingen van 1 juni 2008 zou u de inwoners in uw dorp proberen overtuigen hebben om voor BDI te kiezen. U zou onder meer aanhangers van de PDSH (Democratische Partij van de Albanezen) overtuigd hebben om over te lopen naar de BDI. De dag na de verkiezingen zouden onbekende aanhangers van de PDSH naar uw bedrijf gekomen zijn om u te zoeken wegens uw activiteiten voor de BDI. U zou op dat moment niet aanwezig geweest zijn maar ze zouden tegen uw broers gezegd hebben dat ze u gingen doden. Op 4 juni 2008 zou u naar de politie gegaan zijn om klacht in te dienen. Aangezien u en uw broers uw belagers niet kende, zou de zaak daarmee afgehandeld zijn. Op 5 juni 2008 zou u besloten hebben om uw dorp te verlaten.

U zou naar Skopje gegaan zijn om zo problemen met de aanhangers van PDSH te vermijden.

Twee weken later zouden mensen van de PDSH weer naar uw bedrijf gekomen zijn om u te bedreigen. Twee of drie dagen voor uw vertrek zouden ze nog een keer naar uw bedrijf gekomen om u te bedreigen. Uw broers zouden dan nogmaals naar de politie gegaan zijn om een klacht tegen onbekenden in te dienen.

Op 13 september 2008 zou u uit Skopje vertrokken zijn. Via Servië, Slovenië en Oostenrijk zou u met de auto tot in België gereden zijn.

Op 17 september 2008 zou u aangekomen zijn in België.

Op 18 september 2008 vroeg u hier asiel aan.

U was in het bezit van uw rijbewijs, uitgereikt op 24 januari 2005.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde als lid van de BDI (Democratische Unie voor Integratie) door aanhangers van de rivaliserende PDSH (Democratische Partij der Albanezen) bedreigd te zijn geweest.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om uw engagement bij de BDI aannemelijk te maken.

U verklaarde al sinds 2001 lid te zijn van de BDI (gehoorverslag CGVS p. 5), maar u kon uw lidkaart of enige ander bewijs in verband met uw lidmaatschap niet voorleggen. Daarnaast was u niet op de hoogte van een aantal essentiële zaken die men mag verwachten van een lid van de BDI. Zo kon u de belangrijke basisprincipes of standpunten van de BDI niet weergeven (gehoorverslag CGVS p. 6) en kon u de structuur van de partij evenmin beschrijven (gehoorverslag CGVS p. 7). Verder wist u niet wat de verschillen zijn tussen de BDI en de PDSH, terwijl u beweerde PDSH-aanhangers net te hebben overtuigd over te lopen naar de BDI. U kon enkel zeggen dat de leden van BDI betere mensen zijn, dat ze beter werken en geen problemen creëren. Enig verschil in politieke opvattingen kon u niet benoemen (gehoorverslag CGVS p. 6). U verklaarde ook dat de BDI bij de laatste verkiezingen nationaal 40% van de stemmen haalde, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de BDI op nationaal vlak 12,59% van de stemmen haalde. Het resultaat van de BDI in uw eigen district kon u niet geven (gehoorverslag CGVS p. 9). Daarbij aansluitend kon u slechts van één kandidaat voor uw partij in uw dorp de naam geven. Andere kandidaten kende u niet (gehoorverslag CGVS p. 9).

Van iemand die beweert net naar aanleiding van deze verkiezingen problemen te hebben gehad, meen ik te mogen aannemen dat die van deze essentiële zaken op de hoogte is. Voorts kon u niet duidelijk zeggen waarom u specifiek gevisieerd zou zijn, gezien u geen specifieke functie of mandaat had binnen de partij en u slechts als enige in uw partij zou gevisieerd worden (gehoorverslag CGVS p. 11).

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan niet het minste geloof worden gehecht aan uw beweerde politieke activiteiten voor de BDI.

Aangezien uw problemen het rechtstreekse gevolg zouden geweest zijn van uw politieke engagement voor voornoemde partij, wordt uw geloofwaardigheid volledig teniet gedaan.

Het door u neergelegde rijbewijs doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het bevestigt enkel uw identiteit en afkomst en die staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 27 november 2008 een schending aan van artikel 57/6 van de wet van 15 december 1980, alsook van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker meent dat *“het niet uit te sluiten valt dat hij lid was van de partij BDI daar een sympathisant kan immers niet op de hoogte zijn van alle details omtrent de structuur en standpunten van deze partij”* (zie het verzoekschrift, p. 3).

Verder meent verzoeker dat de beslissing niet vermeld op welke gronden hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

2.2. De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker valt uiteen in twee delen. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS. 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

Hieromtrent stelt de Raad vast dat verzoeker op geen enkele wijze de vaststellingen in de bestreden beslissing betwist of weerlegt. Deze blijven aldus staande.

Verzoekers verweer is onvoldoende om de overwegingen in de bestreden beslissing te nuanceren.

Inderdaad mag van iemand die beweert problemen te ondervinden omwille van zijn politieke activiteit worden verwacht dat hij op de hoogte is van essentiële informatie betreffende de partij waartoe hij behoort en enig bewijs neerlegt van zijn lidmaatschap.

In dit verband merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde dat hij zijn partijkaart en zijn paspoort en zijn identiteitskaart thuis in Macedonië achterliet gezien, naar zijn beweringen, vrienden in Skopje hem hadden aangeraden deze documenten niet mee te nemen (zie gehoorverslag van 28 oktober 2008, p. 9-10).

Afgezien van het feit dat het weinig geloofwaardig is dat verzoeker dergelijke belangrijke (identiteits-)documenten achterliet, houdt zijn houding ook een manifeste tekortkoming in aan de plicht tot medewerking met de asiendiensten om zijn relaas te bewijzen, wat betekent dat verzoeker alle dienstige stukken dient over te leggen aan de asiendiensten en bij gebreke daarvan, een aanneembare verklaring dient te geven. Raad van vrienden om niets mee te nemen, wordt in redelijkheid niet aangenomen.

Het feit dat verzoeker deze stukken ook niet bijbracht tijdens zijn verblijf in België –en ook de onmogelijkheid niet aantoonde om dit wél te doen-, leidt ertoe te stellen dat hij deze niet wil tonen aan de asiendiensten gezien deze tegen hem zouden pleiten.

Naast een miskenning van de plicht tot medewerking (zie hoger) duidt dit op een frauduleus karakter van zijn aanvraag.

2.3. Gelet op wat voorafgaat, wordt aan het relaas van verzoeker geen geloof gehecht; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Het feit dat de Commissaris-generaal op dezelfde gronden overweegt dat noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, maakt op zich in casu geen schending uit van de motiveringsplicht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 maart 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE